

436.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 28 lipca 1921 r.

w przedmiocie zmian taryfy opłat dla lekarzy dentystów.

Na podstawie § 80 ust. II niemieckiej ustawy przemysłowej i art. 6b. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. № 64 poz. 385) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłaty, przewidziane w taryfie opłat dla aprobowanych lekarzy dentystów z dnia 12 stycznia 1920 r. (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej № 10 poz. 95) podwyższa się dwudziestokrotnie z wyjątkiem pozycji 5, którą podwyższa się dwudziestopięciokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie w przedmiocie zmiany taryfy opłat dla lekarzy dentystów z dnia 22 lutego 1921 r. (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej № 11 poz. 63) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. Zygmunt Seyda

437.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 lipca 1921 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw z dnia 6 lipca 1920 r. i z dnia 18 marca 1921 r. o opłacie stemplowej od kart do gry na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1921 r., w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. i z dnia 18 marca 1921 r. o opłacie stemplowej od kart do gry na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 55 poz. 342), zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą §§ 1—31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 104 poz. 690), w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry, rozciągam na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie, oraz powiaty: grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego.

§ 2. Aż do utworzenia na obszarze powyższym urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych czynności, poruczone tym urzędom w powo-

lanem w § 1 rozporządzeniu Ministra Skarbu, wykonywać będą inspektora-ty skarbowe.

§ 3. Ktokolwiek na obszarze, wymienionym w § 1, posiadać będzie w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia więcej niż dwie talje kart do gry, obowiązany będzie najpóźniej do dnia 30 września 1921 r., zgłosić posiadany zapas do kasy skarbowej.

Zgłoszenie następuje za pomocą deklaracji, sporządzonej w dwóch egzemplarzach według wzoru 5, załączonego do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. Ust. № 104 poz. 690). Równocześnie ze zgłoszeniem ma nastąpić uiszczenie sumy, wskazanej w deklaracji.

Kasa skarbową zatrzymuje jeden egzemplarz deklaracji, drugi, zaopatrzonej w pokwitowanie z uiszczenia opłaty, zwraca stronie. Strona winna najpóźniej do dnia 30 września 1921 r. złożyć odnośne talje kart do gry wraz ze wspomnianym drugim egzemplarzem deklaracji kasie skarbowej. Kasa, sprawdzwszy zgodność złożonej ilości talji z podaną w deklaracji, oraz należyte obliczenie opłaty stemplowej (art. 20 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r.), zaopatrzy wierzchnią kartę każdej talji w znak stemplowy i umieści na opakowaniu (pismem lub w sposób mechaniczny) uwagę: „Opłata stemplowa marek fen. uiszczona dnia 1921 r.”; uwaga ta ma być podpisana i stwierdzona pieczęcią urzędową.

Znak stemplowy wykonany będzie przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej.

Kasa skarbową stwierdza dokonane ostemplowanie na egzemplarzu deklaracji, zaopatrzonej w pokwitowanie z uiszczenia opłaty i zwraca go stronie razem z kartami.

§ 4. Począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zabrania się sprzedaży kart do gry nieostemplowanych w sposób wskazany w powołanym rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. Ust. № 104, poz. 690) lub w rozporządzeniu Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. № 104 poz. 691) lub § 3 rozporządzenia niniejszego.

§ 5. Kto do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zajmował się sprzedażą kart do gry i zamierza zajmować się nią nadal, winien najpóźniej do dnia 30 listopada 1921 r. wnieść podanie, przewidziane w § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. Ust. № 104, poz. 690). O ileby tego nie uczynił, winien zaniechać sprzedaży z dniem 30 listopada 1921 r.

W razie załatwienia odmownego władza skarbową wyznaczy termin, do którego wolno sprzedawać zapasy, posiadane w dniu otrzymania decyzji odmownej. Po upływie tego terminu dalsza sprzedaż jest zabroniona.

Każdy sprzedawca kart do gry winien najpóźniej od dnia 15 sierpnia 1921 r. prowadzić księgę sprzedaży (§ 23 rozporządzenia Ministra z dnia 31 paźd. 1920 r.) bez względu na to, czy uzyskał zezwolenie na handel kartami do gry, lub czy sprawa tego zezwolenia nie jest jeszcze rozstrzygnięta.

W księdze tej ma uwidocznic zapas kart do gry, posiadany w dniu założenia księgi.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

w z. Rybarski